

ARTIK KİMSEYLE DOST HAYATI YAŞAMAYACAĞIZ

Tarihin her anında, iktidarın çükü olanlara, hükmedilmenin de vajinası olanlara bahşedildiği bu yeryüzünde, gitgide ezilmenin, sömürünün emeği üretenlere, can verenlere, zanaatkarlara, hayalperestlere, donsuzlara, beş para etmezlere, tutunamayanlara ve dahi tutturamayanlara, öyle değil de başka türlü sevenlere, sevişenlere, dinden çıkanlara, uyumsuzlara; yani bütün iktidarsızları kapsadığı bugüne geldik.

Bizim bazı dertlere ne ihtiyacımız var ki tuttu yakamızı bırakmıyor! Bizim bazı dertlere ne borcumuz var ki tuttu yakamızı bırakmıyor! Ortalık çorba olmuş. Ortalık yanıyor. Kadınlar ev içlerinde patır patır öldürülüyor. Çocuklar, kadınlar ve hayvanlar her gün tecavüze uğruyor. Translar da, eşcinseller de, zihinsel engelliler de. Verebiliyor musun, güçsüz müsün? O zaman tecavüz edilmeye müsaitsin.

Sevgimiz yüce dağlar kadar, içerimizde volkan kaynar. Lakin göte göt demenin vakti geldi. Biz artık kimseyle dost hayatı yaşamayacağız! Kavganın vakti geldi de geçiyor. Yansın ortalık! *Izdıraptan başka nedir, devrimi sevip devrimsiz olmak. Bilemezsin siz aktivizimciler, radikal feministler bizi anlar.* O zaman kavgaya tutunmanın vakti gelmiştir. Laf dalaşı mı istediniz, en teoritik güncel bilgilere dayalı en kapsayıcı en anlaşılmaz laf dalaşına kim girişecek? *Hayat bir kumarmış bizler oyuncu.. Dertlerle yaşamak hayli yorucu. Kaderle oturup zar mı sallasak.* Biz kavgayı seçiyoruz. Arabeske gönlümüzü, kavgaya ruhumuzu veriyoruz. Konuşan istediğini konuşsun. İsteyen bize istediğini yakıştırsın. Misal, en güncel konularda ağzımızı açsak TERF olabilirmişiz (trans dışlayıcı radikal feminist). Şimdi bu tartışmayı en avam biçimde özetleyelim bilmeyenler için: *Beni kurtarmanın bir yolu yok mu, hem yaratıyorsun hem unutuyorsun. Yalnızlar yalnızı yapayalnızım* ya da *talihim seninle barışacak mı, o gün gelecek mi bilemiyorum, bilemiyorumm...*

Daha sade ifade edersek, trans hakları vardır -şüphesiz ki-, ama siz 200 yıllık kadın mücadelesinin kazanımı olan cinsiyete dayalı alan ve haklardan toplumsal dönüşümü gerçekleştirmeden sadece trans kadınlara alan açma amacıyla vazgeçmeme şerhi dahi düşerseniz, biyolojik cinsiyet vardır derseniz, sadece hemcinsinlerinizi, ve haliyle hemcins genitallerini severseniz transfobik ve hatta nazi ilan edilebilirsiniz. Bunu dile getiren eğer ki amı tarhana kokan bir "cis" kadınsa, (kadın doğmuş, henüz diri diri gömülmemişken büydüğünde de kendine kadın diyen kadın), şüphesiz ki TERF'tür. Hay hay! Eğer bunca yıllık kadın mücadelesinin, ataerkiye, sömürüye ve dahi kapitalizme başkaldırının aslında mihenk taşı olan kadın mücadelesinin, amı olan bireylerden mütevellit olduğu için bedeni üzerindeki haklarından, kendine ait odalardan, dayanışma talebinden, emeğine sahip çıkmaktan ve bilumum mücadele alanlarından vazgeçebileceğini düşünen varsa hay hay! Başımızla bir. Vazgeçmeyeceğiz! Cadı dediler, orospu dediler, kır dizini otur dediler, devrimden bile dışladılar da vaz geçmedik. Laf dalaşına pabuç bırakabileceğimizi de kim söyledi?

Kadınlık tercih midir? Mertebe mi? Kendini bir şey hissetme mi? Giyimiyle, kendini nasıl tanımladığı, kiminle sevişmek istediği, neden korktuğu, neye meylettiğiyle mi ilgilidir? Bir daha gelsek dünyaya, karşı cinste doğmayı tercih eder miydik bilinmez. Ama bildiğimiz tek bir şey var o da kadın bedeni sömürünün ilk filizlendiği topraktır. Herkesin deneyimin "biricik" olduğu bir zamanda şiddet, taciz, işkence, tecrit, tecavüz karşısında derecesinden bağımsız bir aynılığın olduğudur. Tecavüzün hafifi olmaz. Devlet ihsanı işkencenin azı, çoğu olmaz. Bu deneyimler ne biriciktir, ne de münferit. Kendini nasıl tanımladığından bağımsız her bedeni ezen geçen bir işkence ve tecavüz cenderesindeyiz. Çıplak arama on yıllardır devrimcilere, kürtlere, translara, eşcinsellere, orospulara ve dahi adi suçlardan kovuşturmaya uğrayanlara cinsiyet farkı gözetilmeden sistematik bir şekilde dayatılıyor. Bu devletin zorla domalttığı nice insan var lakin şimdiye kadar kimse bunu laf dalaşında üste çıkmak için kullanmadı. İnsanlık onuru işkenceyi yenecek diyenler işkencecilerle kavgasını kesip de böylesi deneyimleri kendi mertebesini yükseltmek için kullanmadı. *Durdurun dünyayı başım dönüyor. Felek halimize gülecek gibi.* Ha buna en yakını biz çok çektik diyerek yediği bütün haltları meşrulaştırmak için kullanan eski solcu abilerde karşımıza çıkar. İşkencenin, tecavüzün ve tacizin azı çoğu, biricikliği olmaz, bir bunu biliyoruz. Travmatize olun! Bunları duyan da, yaşayan da travmatize olsun, olmalı! Ve bunun karşısına geçin, arkanıza duvar yapıp yaslanmayın. Kendilerinin maruz kaldığı ya da kalmadığı işkenceyi kadınları susturmak için kullanan kim olursa olsun alçaktır. Hayatında hiçbir faşiste tokat atmamışken herhangi bir kadına tokat atmayı faşist dövmekle eşit gören tokadın allahını yer.

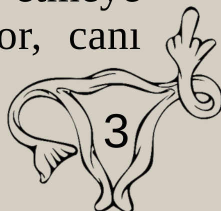

Feminizme öncülük edeceğini, çok bağırınca çok ses getireceğini düşünen "ordusuz generaller" unuttuysa hatırlatalım, feminizm sarayların değil kulübelerindir. Feminizmi Kraliçe Elizabeth'den öğrenmedik, açlığa isyan eden, üç kuruş için fabrikada çalışırken diri diri yanan kadınlardan, eşit ve özgür bir dünya için en ön saflarda mücadele eden kadın komünarlardan öğrendik. Rosa'nın, Kolontay'ın, Emma'nın, Zetkin'in, Tristan'ın, Zabel'in rahminde doğduk biz. Ne evimizin kadını, ne savaşın cephanesi ne devrimin arka bahçesi olmayacağız dedik. Süfrajetleri gördük, Simone de Beauvoir'la tanıştık, Federici'den, Mies'dan, Dworkin'den ve nicesinden bedenimizin, emeğimizin, cinselliğimizin binlerce yıldır nasıl sömürüldüğünü ve tahakküm altında tutulduğunu öğrendik. Elizabet nasıl kurtulur, saraydakilerden çok biz düşündük. Trans olsun cis olsun, kadınlık öyle bir sınıftır ki ataerki bitmeden, kadın bedeni ve emeğinin sömürüsü sona ermeden aşılmaz hemşireler. Marksist erkekler bir tur denedi olmadı. Kuirciler de hiç boşuna sınırları aşındırmaya, suları bulandırmaya, bedenlerimizi yok saymaya, insandışılaştırmaya, aşağılamaya uğraşmasın. Gelecek tüm karanlığı ve aydınlığıyla karşımızdadır. Bu yola hep olduğu gibi kulübelerin kadınları öncülük edecek.

Biz artık kimseyle dost hayatı yaşamak, -mış gibi yapmak istemiyoruz.

Yetmez, çünkü yetmez! Çünkü biz unutmadık! Çünkü biz unutmayacağız. Ne dün, ne de bugün. Ne katliamları, ne de zaferleri unuttuk. Ne sikip bırakanları, ne sevip kavuşamayanları; ne sömürülenleri, ne sömürenleri; ne kadın dayanışmasını ne de kadınların iradelerini ve refahlarını çüklerine dört elle sarılmış adamların onaylanma duygularına kurban edenleri. Ağzı bozuk laflarımız canınızı mı sıktı? Şahane! Canınız sıkılsın, mideniz bulansın. Çünkü bizim bulanıyor. Bazılarınızın madilik dediğine biz cazgırlık diyelim. Bazılarınızın horoz dövüşü dediğine biz ya herro ya merro diyelim. Çoğumuzun bi halt anlamadığı zilyon kelimeyle konuşan transaktivist, kuir teorisyen, postyapısalcı, bilmem ne geleneğini revize edip üstlenen çokdilli vahiylerinize arabesk avamlığın diliyle cevap verelim: *İtirazımız var bu zalim kadere. İtirazımız var! Ne emanet gülüşler istiyoruz, ne de yaşamadan ölmek. Çünkü biz yaşamadan ölmeye, yenilmeye, ezilmeye razı değiliz. İtirazımız var bu yalan dolana.*

Aktivizmin sandalye kapmaca oyununun kuralları belli: kim daha çok kadını feminizmden atarsa o kazanıyor. Kadınlara dilleriniz çok uzun ama bir türlü erkeklere uzanmıyor, ancak kadınları madilemeye yetiyor. Tacizcisiyle, tecavüzcüsüyle, faşistiyle, kadın katiliyle, trans katiliyle mücadele etmeye zahmet etmeyeni kadını kum torbası yapıyor, canı sıkıldıkça vuruyor, canı sıkıldıkça bir parçasını alıyor.

Yemiyoruz artık, kuirliğinizi de yemiyoruz, akışkanlığınızı da yemiyoruz. Biz bu kadar derdi binyıllardır amımız var diye çekiyoruz, kendimizi kadın hissediyoruz diye değil. Birilerinin sesi çok çıkıyor diye, içi boş kavramları havaya atıp tutmaca oynuyor diye, feminizmi yıkıp yeniden yapası geliyor diye bedenimizden de kazanılmış haklarımızdan da vazgeçmeyeceğiz. Bu dünyada bir saatliğine bile kadın olmanın ne demek olduğunu hafsalası almayacak sakallı erkeklerden, fetişistlerden, daha üç beş yıl öncenin tacizcilerinden, dayakçılardan ne kadınlık dersi ne de feminizm dersi alacak değiliz. Ne sakallı çokbilmiş erkekleri harcadık biz, o nefret ettiğiniz “solcu abi”lere sorun anlatırlar. Biz bu patriyarkanın duvarlarını tırnaklarımızla kazıdık, kazandığımız alanları piyasa aktivizmine kurban vermeyeceğiz. Ağzını açana fobik dediniz diye bize “kanayan insan”, “uterus sahibi” falan filan sıfatları takma hakkı vermeyeceğiz.

Devrimler yaşandı bitti saygısızca, ama hiç vazgeçilmedi, geçilmeyecek!

Onurlu devrimi başarana, eşit-özgür dünyayı kurana, her şeyi altüst edene kadar devam edecek. Kim bilir, devrimden sonra da nice altüst oluşları doğururuz. Biz kadınlar pay değil, kendimize ait bir dünya değil, bütün dünyayı, yanlışa ve kana boğduğunuz; aptallığın ve bencilliğin sardığı bu dünyayı altüst etmek, bizden çaldığınız her şeyi geri almak istiyoruz. Bugün bitmez tükenmez teorik tartışmalar içinde, birbirine sallayıp duran aktivistler, solcular, hak savunucuları arasından sıyrılıyor, hepinizin köküne kibrit suyu diyoruz. Uzlaşmak istemiyoruz, uzlaşmayacağız! KADINIZ. Önüne hiçbir ek getirmeden. Yalnız 8 Mart’ta değil, her gün her saniye kadın alanlarını ve haklarını savunmaya devam edecek, bedenimizi ve emeğimizi sömürenlerle mücadele edeceğiz. Biz kiminle kavga edeceğimizi çok iyi biliyoruz. Kavganın altını boşaltanlar, derdi eğip büküp anlamsızlaştıranlar, erke paye verenler, suyu bulandıranlar, binlerce yıllık sömürüyü ve mücadeleyi görmezden gelenler: ya içindesinizdir çemberin ya da dışında. Ya herro ya merro.

Bacıyan-ı Rum

Nisvan-ı Kürdi

Kadınlar Vardır/ML

*İmzaların güncel kurumlarla bir ilgisi yoktur.
Bu topraklar üstünde yaşayan kadınların tarihsel belleğine gönderme yapmak amacıyla kurgulanmışlardır.

@kadinlarinsafi